

یادداشت

چرا ایران از گردشگری اسلامی غافل شد؟

معین سبحان

گردشگری به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین و پربرونق‌ترین صنایع جهان،

توانسته است نقش بی‌پایلی در اقتصاد کشورهای مختلف ایفا کند. این صنعت با تولید اشتغال مستقیم و غیرمستقیم، جذب سرمایه، توسعه زیرساخت‌ها و تقویت تجارت، منبع مهمی برای درآمدزایی در بسیاری از کشورها به‌شمار می‌رود. گردشگری نه‌تنها یک فرصت اقتصادی بلکه ابزاری برای تقویت فرهنگ و دیپلماسی عمومی نیز هست. کشورهایی که به صنعت گردشگری علاقه دارند، توانسته‌اند اقتصاد خود را محول کرده و به‌ظوری خود را افزایش دهند.

در سال ۲۰۱۹، صنعت گردشگری در سطح جهانی ۸٫۹ تریلیون دلار به تولید ناخالص داخلی جهان کمک کرد. و حدود ۱۰۰٫۴ درصد از تولید ناخالص داخلی جهان را به خود اختصاص داد. همچنین این صنعت بیش از ۳۳۰ میلیون نفر در سراسر جهان ایجاد کرده است. این ارقام به‌وضوح نشان می‌دهند که گردشگری یکی از مه‌ترین موتورهای رشد اقتصادی است. کشورهایی با زیرساخت‌های مناسب و خدمات خوب، توانسته‌اند با استفاده از این صنعت به‌طور فزاینده‌ای رونق بیشتری در جذب گردشگر داشته‌اند. با توجه به رونق گرفتن گردشگری در ایران، لازم است تا برنامه‌ریزی‌ها و سیاست‌های دولتی در این زمینه اصلاح شود. در این مقاله، به بررسی عواملی که مانع از توسعه گردشگری در ایران شده است، می‌پردازیم.

در میان گردشگری اسلامی یکی از بخش‌های بسیار پُر پاسخ‌ و رو به رشد صنعت گردشگری در دهه‌های اخیر بوده است. گردشگری اسلامی که به آن گردشگری کلاسیک نیز گفته می‌شود، روزهایی به ارزش میلیاردها دلار در شامش می‌شود و توجه بسیاری از کشورها را به خود جلب کرده است. گردشگری اسلامی شامل خدماتی است که با نیازها و باورهای افراد مسلمان همراهی داشته‌اند. از جمله سفرهای حلال، امکانات مسیهدی و محیط‌های خانوادگی مناسب. طبق گزارش دبیر سازمان جهانی گردشگری، در سال ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۳ گردشگری اسلامی حدود ۳۱۰ میلیارد دلار درآمد داشته و پیش‌بینی می‌شود که تا سال ۲۰۲۶ تا ۳۰۰ میلیارد دلار برسد. کشورهای مسلمان حتی گردشگرهای غیرمسلمان را جامعه‌های مسلمان بزرگ ازجمله مالزی، اندونزی، ترکیه، امارات متحده عربی و حتی ژاپن و کره جنوبی، تلاش کرده‌اند تا با ایجاد زیرساخت‌ها و خدمات مناسب، به پیشروی آن در بازار را به دست آورند. مالزی یکی از موفق‌ترین نمونه‌ها در زمینه توسعه گردشگری اسلامی است. این کشور با ارائه خدمات حلال در هتل‌ها، رستوران‌ها و مراکز تفریحی، همچنین با برگزاری جشنواره‌ها و نمایشگاه‌های ویژه برای گردشگران مسلمان، توانسته است سالانه میلیون‌ها گردشگر را جذب کند. مالزی در سال ۲۰۱۹ حدود ۱۳ میلیون دلار درآمد از این بخش داشت و همچنان تلاش برای مقاصد تری گردشگری اسلامی می‌شمارد. مردم ترکیه نیز با بهزیگری از موفقیت فرهنگی‌ای و تاریخی خود، توانسته‌اند به یکی از مقاصد مهم گردشگری اسلامی تبدیل شود. استانبول و دیگر شهرهای تاریخی این کشور نه‌تنها برای مسلمانان، بلکه برای گردشگران از سراسر جهان جذابیت دارند. ترکیه در سال ۲۰۱۹ حدود ۳۵ میلیارد دلار صنعت گردشگری درآمد کسب کرد.

در مقابل، ایران با وجود برخورداری از ظرفیت‌های عظیم گردشگری، به‌عنوان یکی از کمترین تمدن‌های جهان، دارای بودا اختصاص دهد. ایران به‌عنوان یکی از کهن‌ترین تمدن‌های ایران، دارای میراث فرهنگی و تاریخی بی‌شماری است. از جمله این ظرفیت‌ها می‌توان به مقاصد تاریخی مانند مشهد و قم، بناهای تاریخی مثل تخت جمشید و میدان نقش‌جهان، طبیعت بکر و متنوع، و تنوع اقوام و فرهنگ‌ها اشاره کرد. اما با وجود این ظرفیت‌ها، ضعف‌های ساختاری، زیربنای ضعیف و مشکلات سیاسی اقتصادی، مانع از بهره‌برداری کامل از این پتانسیل‌ها نشده‌اند.

یکی از مشکلات عمده گردشگری در ایران، نبود زیرساخت‌های مناسب است. کمبود هتل‌های باکیفیت، خدمات ضعیف حمل‌ونقل و امکانات محدود برای گردشگران خارجی، ازجمله موانعی هستند که بسیاری از گردشگران را با سفر به ایران متصرف می‌کنند. علاوهبراین تصویر که رسانه‌های بین‌المللی از ایران ارائه می‌دهند، تاثیر منفی زیادی بر جذب گردشگر داشته است. محدودیت‌های مرتبط با تحریم‌ها نیز باعث شده‌اند که بسیاری از شرکت‌های بزرگ گردشگری از همکاری با ایران خودداری کنند. از سوی دیگر ضعف در بازاریابی و تبلیغات، یکی دیگر از چالش‌های جدی ایران در این حوزه است. بسیاری از کشورهای موفق در زمینه گردشگری، با استفاده از رسانه‌ها، شبکه‌های اجتماعی و ویدیوهای بین‌المللی، تلاش کرده‌اند تا جذابیت‌های خود را به جهان معرفی کنند. اما ایران نتوانسته است از این ابزارها به‌خوبی بهره‌برداری کند. همچنین نبود هماهنگی میان سازمان‌های مختلف مرتبط با گردشگری و ضعف در سیاست‌گذاری‌های کلان، مشکلات این بخش را تشدید کرده است.

گردشگری اسلامی می‌توانست فرصتی طلایی برای ایران باشد. با توجه به جمعیت بالای مسلمانان در جهان و افزایش تقاضا برای خدمات حلال، ایران می‌توانست با تمرکز بر این بخش، درآمد قابل‌توجهی کسب کند. اما متأسفانه این فرصت به دلیل همان ضعف‌های ساختاری و مدیریتی از دست رفته است. توریسم مرتبط با فرهنگ و مذهب، هم‌چون حرم‌ها و زیارتگاه‌های میلیون‌ها زائر از داخل و خارج از کشور هستند. اما درآمدزایی از این بخش به دلیل نبود خدمات مناسب و زیرساخت‌های کافی، بسیار کمتر از حد انتظار است. برای مثال درحالی‌که مشهد به‌عنوان یکی از مه‌ترین مقاصد زیارتی جهان اسلام شناخته می‌شود، درآمد آن در مقایسه با شهرهایی مانند مکه و مدینه، بسیار ناچیز است.

علاوهبراین گردشگری می‌توانست تاثیر درخورتوجهی در رفع مشکلات اقتصادی ایران داشته باشد. با توجه به وابستگی شدید اقتصاد ایران به نفت و نوسانات بازارهای جهانی، تنوع‌بخشی به منابع درآمدی کشور ضروری است. گردشگری به‌ویژه گردشگری اسلامی، می‌تواند یکی از این منابع باشد. این صنعت نه‌تنها می‌تواند اشتغالزایی کند، بلکه باعث افزایش ارزش خارجی، منبئی بر اثر تزریق گردشگر، درآمد مستقیم توسعه گردشگری می‌تواند به رشد صنایع مرتبط ازجمله صنعت خدمات مسافرتی و کشاورزی و گردشگری کمک کند. ایران از این مزایای بسیار بهره‌برداری از پتانسیل‌های گردشگری، ایران نیازمند تلاش، تعهد و سرمایه‌گذاری است. با استفاده از ظرفیت‌های طبیعی، تاریخی و فرهنگی خود، ایران می‌تواند ظرفیت‌های خود را به‌طور کامل به‌کار گیرد. سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها، بهبود خدمات، تقویت بازاریابی‌ها و رفع مشکلات توسعه اقتصادی ازجمله اقداماتی هستند که می‌تواند به تقویت این صنعت کمک کنند. ایران با توجه به موقعیت جغرافیایی، تاریخی و فرهنگی خود، با ظرفیت‌های بی‌شماری در این زمینه، می‌تواند به یکی از مقاصد برتر گردشگری در جهان تبدیل شود. اما متأسفان این هدف نیازمند عزم جدی و برنامه‌ریزی دقیق است. در شرایطی که اقتصاد ایران با مشکلات جدی مواجه است، گردشگری می‌تواند نقش کلیدی در خروج از بحران ایفا کند. اما برای این کار، باید از فرصت‌ها به‌درستی استفاده شود و چالش‌ها با جدیت برطرف شوند.

فعلیات‌ها و پروژه‌هایتان در جزیره مورد استقبال جایکا بوده است. اکنون هر یک در چه مرحله‌ای هستند؟

من علی یوزن، سال‌هاست در حوزه مسائل فرهنگی، اجتماعی، گردشگری و زیست‌محیطی در جزیره زیبای قسم فعالیت می‌کنم. تاکنون اقدامات مختلفی را در جزیره انجام داده‌ام؛ پیش از حضور تیم جایکا در جزیره، همواره هدفمغه برندسازی و تبلیغات درباره روستای قومی را داشتم. به همین دلیل با ژئوپلک منطقه آزاد قسم ارتباط گرفته و از آنها زمانی برای احداث موزه گوران خریدم. کریم پس از حضور جایکا در جزیره، تصمیم گرفتم نسبت به فعلیات‌های این آژانس آگاهی پیدا کرد و با آنها همکاری کنم.

همواره شنیده بودم رزینی‌ها افرادی برنامه‌ریز و هدفمند هستند و پشتکار بالایی دارند. به همین روی با جایکا ارتباط گرفته و کارشناسان جایکا را به گوران دعوت کردم. کارشناسان جایکا از اواخر سال ۹۷ تا اواخر سال ۹۸ در جزیره مقیم بودند.

ظاهرًا تا پایان زمان پروژه در قسم فعالیت داشتند.

قریب چهار بود سال در قسم ماندیم اما سازمان منطقه آزاد قسم اعلام کرده بود طرحی سه‌ساله را می‌توانند اجرایی کنند. علاوهبر پروژه اصلی، چند پایلوت پروژه انتخاب کردند که مشارکت از پایین به بالا و همکاری مردم با مسئولان را نشان دهد. روستای گوران یکی از پروژه‌های پایلوت جایکا بود. از دیگر پروژه‌های پایلوت جایکا، طرح گیاهان دارویی، ریش‌شیر، درخت کوهپوای باستانی، پروژه ورزش حلیک، فاصلاب، اجپای باغات سنتی، صنایع دستی و پروژه آموزش آثار جنگل حرام می‌باشد. افرادی که با جایکا همکاری داشتند و از کارشناسان این شرکت آموختند، از بهترین افرادی فعال در جزیره قسم بوده و اکنون افرادی مهمی در حوزه آموزش گردشگری قسم به‌شمار می‌روند.

تاظها را هدف پرورش ژئوپلک، دریاوردن، و فعالان صنایع دستی به جزیره قسم آمده بود. این کار تا کی موفق بود؟

مسئولان فعلیات‌ها و پروژه‌های مربوط به صنایع دستی را در لاف انجام دادند. آموزش گردشگری را به فعالان تالاب جنگل حرام، جنگل کوزین، سهیلی، همدئا و طبل ارائه کردند. مسئولان کارشناسان و مدیران جایکا بسیاری از بومی‌های روستای اجریه قسم، از آموزش داند و اکنون از افراد شاغل در موفق‌ترین فعالان گردشگری در جزیره قسم هستند. اکنون من در گوران یک شرکت تعاونی برای روستا ایجاد کرده‌ام که ۹۹ نفر از کشاورز روستا عضو آن هستند و من مدیریت این تعاونی را بر عهده دارم. تعاونی توسعه روستایی بند و پیش‌بینی می‌کند که برای دریافت مجوزها و تعریف فعالیت‌های مختلف برای روستای گوران، جایکا نیز پروژه ما را پذیرفت و سپس موزه گوران، موزه فضای باز شاورهای قومی در گوران ایجاد شد و خیال این شرکت تعاونی اداره شد. هدف ما از ایجاد این موزه حفاظت از میراث لنج‌سازی و قلیق‌سازی احیای زیاده‌روی و یادمانی در قسم بود. همچنین کسب درآمد برای مردم روستا و لنج‌سازان از دیگر اهداف ما بود.

با اینکه پایلوت را قبول کردند، حدود ۴۰ هزار دلار به فعلیات‌های آموزشی کمک کرد. یک کسب‌وکار راه‌اندازی بود که در کنار تیم جایکا آموزش مستقیم عملی بگذرانیم. یعنی آموزش مدیریت، کسب‌وکار، بحث پوست کسب‌وکار و اینکه چگونه می‌توانیم کشف داشته‌ها را در منطقه دومان داشته باشیم. به این معنا که ابتدا داشته‌ها، میراث و توانایی‌هایمان را بررسی کرده و سپس یاد بگیریم که با این داشته‌ها چه می‌توانیم کرد.

از مدیران این پروژه علی شادلو و مهسا طهرنده بودند.

بعد از شادلو از موسسات من است. او فرد حرفه‌ای و ذکاوت‌مند است.

بله. با احداث موزه چ اقداماتی انجام دادیم؟

پس از آن بسیاری از مردم مهمی را به سفرهای آموزشی بردیم. حتی دو دانش‌آموذ دوره راهنمایی نیز در روستا بودند که آنها نیز آموزش گردشگری، موزه‌گردی، لنج و حفاظت از میراث ناملموس و ملموس را در کنار ما آموختند.

بخش قدری را نیز در اختیار جمعیت روستاییان قرار دادم و توضیحات مورد نیاز را به توریست‌ها درمورد لنج‌سازی ارائه می‌دادم. بزرگان روستا خاطرات ظرفیت‌ها، فعلیات‌های لنج‌سازی و داستان‌های مختلف دریاوردن را برای من می‌گفتند؛

در گذشته موزه راهنمایی نیز در روستا بودند که آنها نیز آموزش گردشگری، موزه‌گردی، لنج و حفاظت از میراث ناملموس و ملموس را در کنار ما آموختند. بخش قدری را نیز در اختیار جمعیت روستاییان قرار دادم و توضیحات مورد نیاز را به توریست‌ها درمورد لنج‌سازی ارائه می‌دادم. بزرگان روستا خاطرات ظرفیت‌ها، ضعف‌های ساختاری، زیربنای ضعیف و مشکلات سیاسی اقتصادی، مانع از بهره‌برداری کامل از این پتانسیل‌ها نشده‌اند. یکی از مشکلات عمده گردشگری در ایران، نبود زیرساخت‌های مناسب است. کمبود هتل‌های باکیفیت، خدمات ضعیف حمل‌ونقل و امکانات محدود برای گردشگران خارجی، ازجمله موانعی هستند که بسیاری از گردشگران را با سفر به ایران متصرف می‌کنند. علاوهبراین تصویر که رسانه‌های بین‌المللی از ایران ارائه می‌دهند، تاثیر منفی زیادی بر جذب گردشگر داشته است. محدودیت‌های مرتبط با تحریم‌ها نیز باعث شده‌اند که بسیاری از شرکت‌های بزرگ گردشگری از همکاری با ایران خودداری کنند. از سوی دیگر ضعف در بازاریابی و تبلیغات، یکی دیگر از چالش‌های جدی ایران در این حوزه است. بسیاری از کشورهای موفق در زمینه گردشگری، با استفاده از رسانه‌ها، شبکه‌های اجتماعی و ویدیوهای بین‌المللی، تلاش کرده‌اند تا جذابیت‌های خود را به جهان معرفی کنند. اما ایران نتوانسته است از این ابزارها به‌خوبی بهره‌برداری کند. همچنین نبود هماهنگی میان سازمان‌های مختلف مرتبط با گردشگری و ضعف در سیاست‌گذاری‌های کلان، مشکلات این بخش را تشدید کرده است. گردشگری اسلامی می‌توانست فرصتی طلایی برای ایران باشد. با توجه به جمعیت بالای مسلمانان در جهان و افزایش تقاضا برای خدمات حلال، ایران می‌توانست با تمرکز بر این بخش، درآمد قابل‌توجهی کسب کند. اما متأسفانه این فرصت به دلیل همان ضعف‌های ساختاری و مدیریتی از دست رفته است. توریسم مرتبط با فرهنگ و مذهب، هم‌چون حرم‌ها و زیارتگاه‌های میلیون‌ها زائر از داخل و خارج از کشور هستند. اما درآمدزایی از این بخش به دلیل نبود خدمات مناسب و زیرساخت‌های کافی، بسیار کمتر از حد انتظار است. برای مثال درحالی‌که مشهد به‌عنوان یکی از مه‌ترین مقاصد زیارتی جهان اسلام شناخته می‌شود، درآمد آن در مقایسه با شهرهایی مانند مکه و مدینه، بسیار ناچیز است.

گفت‌وگوی «شرق» با علی یوزن، فعال گردشگری

موزه شناورهای چوبی گوران

در این طرح مشارکت کردند و پس از چندسالی که جایکا در جزیره قسم فعالیت می‌کرد، اتفاقات مثبتی در این‌سخت‌ها رخ داد. یکی از نتایج حضور جایکا، موزه فضای باز شناورهای چوبی گوران در قسم بود. یکی از فعالان گردشگری در این جزیره که با جایکا همکاری‌های مفیدی دریافت کرده و کار گروهی را از رزینی‌ها آموخته، علی یوزن است. با این فعال گردشگری گفت‌وگو داشته‌ام که در ادامه می‌خوانید.

صراحتی

سال‌ها قبل، جایکا (آژانس همکاری بین‌المللی زین به اختمار جایکا، نام یک سازمان دولتی مستقل بین‌المللی در ژاپن است که در زمینه توسعه به دولت زاین و همچنین کشورهای درحال‌توسعه کمک می‌کند، طرحی را در قسم آغاز کرد و به آموزش مردم بومی پرداخت. این آموزش‌ها در زمینه گردشگری، توریلدی، بازاریابی و دریاوردی و صنایع دستی بود. بسیاری از مدرسان درجه یک گردشگری می‌خوانید.

گردشگران باگو می‌کردند. اکنون افرادی که با کنار ما آموزش می‌دیدند هرکدام اقامتگاه بوم‌گردی خود را دارند؛ با توریلدی هستند و به طور کلی در زمینه گردشگری فعالیت می‌کنند.

ک وضعیت اقتصادی افراد بومی فعال در حوزه گردشگری اکنون چگونه است؟

اصواع اقتصادی افرادی که همراه ما با دیگر کار گردشگری بودند درحال‌حاضر خدرا اشکر خوب است و کسب‌وکارشان رونق دارد. در زمان آغاز پروژه موزه فضای باز و گردشگری گوران دو شاور را بازاریاری کردیم یک شاور شوف را با حمایت ژئوپلک از صفر ساختیم مثل قلیق‌های تشتی که در جنگل حرام هستند اما از نوع چوبی‌اش، در قدیم نام آن شناور شوف شوف بود. لنج و چهار دو واژه نومی شناورهای قومی در خلیج فارس است. چهار نوع تشتی قومی چوبی بادبانی و لنج تشتی قومی موتوری است. هر شناور برای خود اسم خاصی مثلا مرد بوم، بوکاره کونی، سماج، سمبوک، بقله شوف، تترزی … موزه را که با پروژه جایکا و کسب‌وکار ژئوپلک جهانی قسم که در سازمان منطقه آزاد قسم از حامیان طرح‌های ما بود، احداث کردیم.

ک زمانی که جایکا در جزیره بود، آموزش‌های مختلفی به ما دادند. برای یک بازی طراحی کرده و انگویی ایجاد کرده بودند که در کسب‌وکارنام و جلسات تعاونی قومی فعالیت می‌کند. تمامی ساحل گوران به مساحت ۸۰۲ هکتار زمین در سازمان منطقه آزاد قسم به‌طور اختصاصی داده شده است. موسوم این موزه خشکی و بوم‌کوم آن دریاست. همه اینها موزه ویژه گوران را تشکیل می‌دهد، جای که مردم می‌توانند با یکدیگر روستا به بحث و گفت‌وگو بپردازیم. سپس بومی، تعصبات قلیق و لنج‌ساز‌ها را مشاهده کردیم.

فعالان گردشگری در قسم موزه از مشکلات زیرساختی در حوزه حمل‌ونقل، اقامتگاه، مشکلات جامده و نواقص زیرساختی و تقابسات شهری می‌گویند. این مشکلات چیمان وجود دارد؟

ما تلاش می‌کنیم موزه به‌طور کلی جلور حرکت کنیم. نه‌اینکه مشکلی در قسم وجود ندارد، ما درون مشکلات و محدودیت‌ها، فعالیت‌کردن خود را هست. هر چه می‌توانیم باشد که دیگر مشکلی وجود ندارد که افراد بخوانند فکر کنند. فعلیات‌های گوران یکی از کمترین ناملموس در این منطقه است. ما مسافانه حمایت دولتی نداریم. آموزش‌هایی را که در قسم گذراندم، در این‌لسم کردم، یعنی بعضی برای امنیت و صافت و امکانات‌داری و فهم و درایتشان در کار، ترمیم کارکنن و دوری از مزیت‌های خود.

در نظر ملموس مشاهده کردم. رزینی‌ها بسیار اخلاق‌مدار بودند. با عنوان گردشگری قسم همچنان تحت تاثیر رفتار و منش رزینی‌ها فعالیت می‌کنند؟

بله. به طور کلی در گوران تلاش کردیم تا اقربین تربیت کنیم و نه کارمند. هر فردی برای خود کسب‌وکارگر راه‌اندازی کرده است. زمانی که برنامه و ویدیوهای برگزاه می‌شود، همه مردم روستا همدل و یکدل برای آن زمان و انرژی صرف می‌کنند.

استقبال گردشگران گرفت.

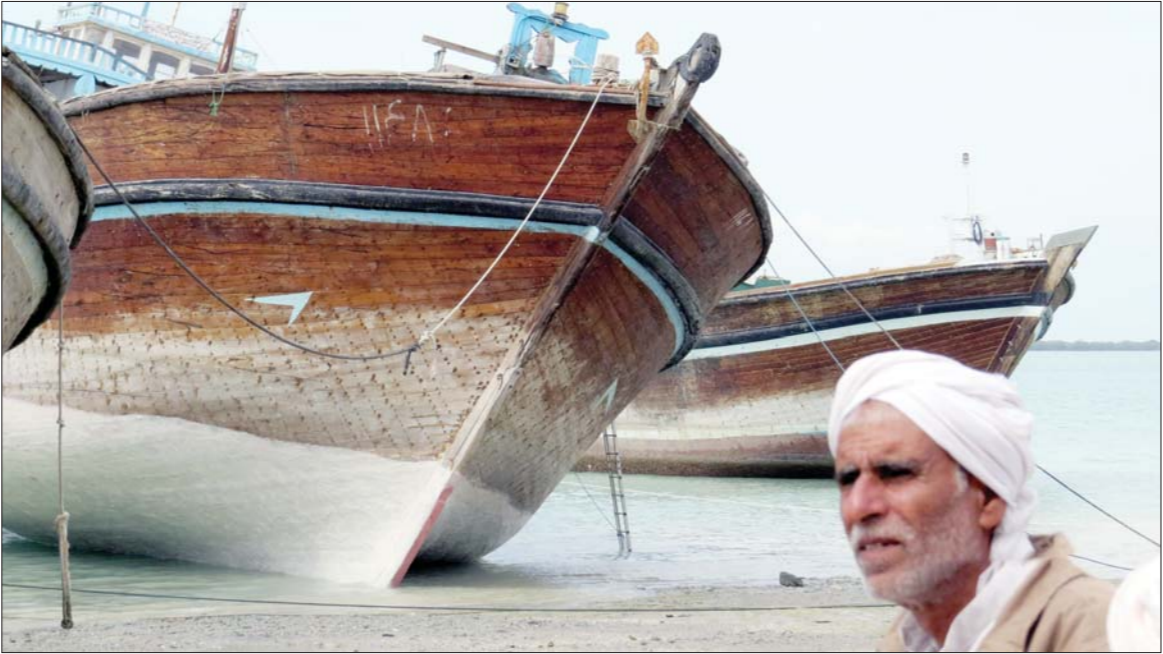
اکنون لنج‌سازی و احداث قلیق‌های بومی با نه نسل‌های جوان تریزیره آموزش می‌دهید؟

اکنون بر اهمیت لنج‌سازی و قلیق‌سازی تاکید می‌کنیم. لنج‌ساز گورانی با جنوبی اگر تاکنون به عنوان یک صنعت‌کار معرفی می‌شد، اکنون به عنوان یک هنرمند دیده می‌شود. مردم می‌دانند که لنج‌سازی یکی هنر است. نه صرفاً یک کسب‌وکار. در حقیقت لنج‌سازی هنری است که سینه به سینه منتقل شده و باید همچنان حفظ و نگهداری شود. مردم بومی از روستای لنج‌سازی، لنج بدون استفاده از طرح یا نقشه کافتی ساخته می‌شود. یکی از بزرگ‌ترین صنایع جهان لنج‌سازی است.

ا و این هنر از آموزش هم می‌دهید؟ برای حفظ و انتقال آن به نسل‌های بعدی، باید آن را به جوان‌ها بیاموزید.

کلاش می‌کنیم این حرفه و هنسر را وارد خرجه اقتصادی کنیم. زمانی که وارد کسب‌وکار اقتصادی نشود، حفظ خواهد شد. نیازی نیست که با آن جنگیم. ما این کاره‌های گردشگری را ایجاد کرده‌ایم. این شناورها در صفر دوباره در کارگاه‌های لنج‌سازی احیا شوند. اولین با ایده آقای محمد گورانی. از دوسون موزه، فعلیات‌ها تجارت پایسدر را می‌آورد و همین‌طور اخردیق و منشر و اپتا را ایجاد می‌کرد. مثلا نفر از دوسون شناوری را احیا کردیم. در نتیجه سه شناور برای بازدید گردشگران در موزه قرار داده شد. چندسالی با سازمان بنادر در تعامل و مذاکره بودیم تا تاییدیه این سازمان را درحالی که گردشگری دریافت کردیم.

اما بنادر این ریمان می‌گفت شما باید شناورها را از نو بسازید و یک سراسری

می‌کنند و با مبرات فرهنگی و خرده‌فرهنگ‌های بومی آزرشمندی نیز داریم که باید از آنها حفاظت کرده و سرنوچه کارمان قرارشان دهیم. اما متأسفانه ارزش‌ها را

استانداردها را باید رعایت کنیم که به شما اجازه ساخت از تمام‌دنیا از ظرفیت‌های بدهیم. ما کفتمی هودشان ساخت گردشگری در تمام دنیا از ظرفیت‌های گردشگری بومی هودشان استفاده می‌کنند. اما ما همچنان از آن بهره‌هشیم. شناورهای ما را دارند به نظر دوستی، کسوت و بچیرن می‌برند؛ از آن طرف رنگبار، هند، ترکیه، پورتورگو، اروپا و خود آمریکا نیز از این ظرفیت‌ها شاور برای تفریح استفاده می‌کنند. حتی آهنگی که IMO قرارداد سازمان بنادر را می‌نویسند که هودشان در اروپا و آمریکا ساسی هستند نیز سنت‌شان را حفظ می‌کنند و برای قانون‌نشان تبصره دارند. به ما که رسیده، می‌گویند حتی منزل است و باید استانداردهای جهانی رعایت شود.

چند سال پیشگر این موضوع بودیم و خوشبختانه توانستیم عزیزان را متقاعد کنیم و سازمان بنادر با آنکتی با این طریق عمل آمینی خود را به لایق معرفی کردیم. در ۲۰۲۲ نیز برته خلاقیت و نوآوری در سال ۲۰۱۹ از انیوم دریافت کردیم.

سرمایه‌گذاری خصوصی من، موسوم در حال احیا و بازاریاری شاورها، تحت نظر این اقدام می‌تواند اقدام مؤثری برای آورد صنعت لنج‌سازی به رونق دهد. با این اقدامات می‌توانیم پرونده‌ای تهیه و به پیوستگو برای ثبت جهانی

در کام بعد وزارت میراث و سازمان بنادر نیز باید از ما حمایت کنند. تسهیلات کمپوهای برای ساختن این شناورها از جمله تا بتوانیم کارگاه‌های بیشتر را در گوران احیا کنیم. زمانی که لنج‌سازی رونق بگیرد، مردم بومی و فعالان این صنعت، هر چندتونه برای تأمین نیروی انسانی مورد نیاز، مردم بومی را استخدام کنند و آنها نیز بعد از چند سال کارگری زیرسدت استاد، این هنر را یاد می‌گیرند. با این اقدامات خواهیم توانست این صنعت را از این نسل به نسل آینده منتقل کنیم. برای مردم قصد داریم از سران، یعنی مسئولان و مدیران دعوت کنیم تا از موزه ما دیدن کنند.

ا مادیان حاضر وضعیت گردشگری و توریست ورودی در جزیره قسم و روستای گوران چگونه است؟

توریست ورودی در رکود کامل است. زمانی که از نظر ساسی و روابط بین‌الملل شرایط بهبود یابد، توریست هم به قسم سفر می‌کنند. در این شرایط حتی نیازی نیست که برای قسم تبلیغات کنیم. اما در بسیاری رشت در این منطقه که به گردشگران فرصت می‌دهد و طبیعت و میراث فرهنگی کشور بزرگوارند. اما در گردشگری داخلی بعد از کرونا شرایط رو به رشدی دارد و در نوروز چند میلیون نفر گردشگر در جزیره قسم یافتند. اما در زمینه توریست ورودی فقط از کشورها چیرن روستیه توریست‌ها هم به قسم سفر می‌کنند. دیگر روستای‌های دور، توریست‌ها چرخش خارجی داشته باشند. خوشبختانه قسم اکنون در زمینه گردشگری داخلی رشد بسیاری داشته و حتی از کیش هم پیشرفت گرفته است. این جزیره تدریج هر قدر بالایی دارد. بیش از ۶۰ روستا یا خرده‌فرهنگ‌های متنوع در این جزیره وجود دارد که هرکدام جذابیت‌های منحصربه‌فرد خود را دارد. بسیاری از واژه‌هایی که جز، زبان بومی مردم روستا‌های قسم است، از واژه‌های فارسی باستانی گرفته شده و این امر برای ایرانیان بسیار جذاب است.

ا گردشگری کیش بسیار مشاهه هستند. جزیره کیش داستان‌های شفاهی بسیار جذابی دارد. حتی داستان‌های فانزتی و افسانه‌های زیبایی نیز در فرهنگ مردم کیش نقل می‌شود که با تاریخ این جزیره در ارتباط است. این داستان‌ها در قسم نیز جز، خرده‌فرهنگ‌های مردم بومی است یا خیر؟

از نظر صنعت‌کارهای شفاهی به حدی داستان‌های واقعی و جذاب در قسم وجود دارد که دیگر نیازی به داستان‌های فانزتی نداریم. پیشینان و نیگان ما دریاوردن بسیار ماهری بودند. قسم و تنگه هرمز در گذشته پایگاه‌های اصلی ابراهیمزوری هرمز قدیم بوده است. مردم بومی از روستای مختلف ۹هه از قسم بودند بودند و به کشورهای دیگر سفر می‌کردند.

تعداد زیادی از مردم بومی قسم با کشتی‌های بادبانی به سفر می‌رفتند؛ از هند و آفریقا تا مالزی و … در این سفرها علاوه بر تجارت، متاع فرهنگی هم جابه‌جا می‌شد. از مراده با مردم دیگر کشورها زبان یاد می‌گرفتند و فرهنگ‌های مختلف را می‌آموختند. کسب‌وکارهای دیگر کشورها آشنا می‌شدند و در این سفرها دیدگاه آنها و جهان‌بینی‌شان جهانی‌تر می‌شد. نیگان ما افراد تجارت‌گرا بودند که درعین‌حال همواره طالب صلح بودند، چراکه برای داشتن تجارت باید پل‌های صلح ساخته باشند. صلح است که تجارت پایدار را به همراه می‌آورد. امکانات دولتی تجارت پایسدر را می‌آورد و همین‌طور اقوامی و منشر و اپتا را ایجاد می‌کرد. مثلا می‌گویند جنوبی‌ها خون‌خوار هستند؛ برای اینکه تجارت و مذاکرات به نتیجه برسد، باید خون‌خوار و مردم باشد.

تجارت نفت و گاز و دیگر کشورها نیز در این زمینه مؤثر بوده است.

اگر کسی نفت و گاز را بداند، نفت را می‌فروشد. در هر روی به جز منابع چوبی و زیرزمینی مانند نفت و گاز، ما میراث فرهنگی و میراث ناملموس را داریم. هر چه در این میراث فرهنگی و میراث ناملموس باقی‌مانده است، باید حفظ شود. نیازی نیست که با آن جنگیم. ما این کاره‌های گردشگری را ایجاد کرده‌ایم. این شناورها در صفر دوباره در کارگاه‌های لنج‌سازی احیا شوند. اولین با ایده آقای محمد گورانی. از دوسون موزه، فعلیات‌ها تجارت پایسدر را می‌آورد و همین‌طور اقوامی و منشر و اپتا را ایجاد می‌کرد. مثلا نفر از دوسون شناوری را احیا کردیم. در نتیجه سه شناور برای بازدید گردشگران در موزه قرار داده شد. چندسالی با سازمان بنادر در تعامل و مذاکره بودیم تا تاییدیه این سازمان را درحالی که گردشگری دریافت کردیم.

اما بنادر این ریمان می‌گفت شما باید شناورها را از نو بسازید و یک سراسری

می‌کنند و با مبرات فرهنگی و خرده‌فرهنگ‌های بومی آزرشمندی نیز داریم که باید از آنها حفاظت کرده و سرنوچه کارمان قرارشان دهیم. اما متأسفانه ارزش‌ها را

استانداردها را باید رعایت کنیم که به شما اجازه ساخت از تمام‌دنیا از ظرفیت‌های بدهیم. ما کفتمی هودشان ساخت گردشگری در تمام دنیا از ظرفیت‌های گردشگری بومی هودشان استفاده می‌کنند. اما ما همچنان از آن بهره‌هشیم. شناورهای ما را دارند به نظر دوستی، کسوت و بچیرن می‌برند؛ از آن طرف رنگبار، هند، ترکیه، پورتورگو، اروپا و خود آمریکا نیز از این ظرفیت‌ها شاور برای تفریح استفاده می‌کنند. حتی آهنگی که IMO قرارداد سازمان بنادر را می‌نویسند که هودشان در اروپا و آمریکا ساسی هستند نیز سنت‌شان را حفظ می‌کنند و برای قانون‌نشان تبصره دارند. به ما که رسیده، می‌گویند حتی منزل است و باید استانداردهای جهانی رعایت شود.

چند سال پیشگر این موضوع بودیم و خوشبختانه توانستیم عزیزان را متقاعد کنیم و سازمان بنادر با آنکتی با این طریق عمل آمینی خود را به لایق معرفی کردیم. در ۲۰۲۲ نیز برته خلاقیت و نوآوری در سال ۲۰۱۹ از انیوم دریافت کردیم.

سرمایه‌گذاری خصوصی من، موسوم در حال احیا و بازاریاری شاورها، تحت نظر این اقدام می‌تواند اقدام مؤثری برای آورد صنعت لنج‌سازی به رونق دهد. با این اقدامات می‌توانیم پرونده‌ای تهیه و به پیوستگو برای ثبت جهانی در کام بعد وزارت میراث و سازمان بنادر نیز باید از ما حمایت کنند. تسهیلات کمپوهای برای ساختن این شناورها از جمله تا بتوانیم کارگاه‌های بیشتر را در گوران احیا کنیم. زمانی که لنج‌سازی رونق بگیرد، مردم بومی و فعالان این صنعت، هر چندتونه برای تأمین نیروی انسانی مورد نیاز، مردم بومی را استخدام کنند و آنها نیز بعد از چند سال کارگری زیرسدت استاد، این هنر را یاد می‌گیرند. با این اقدامات خواهیم توانست این صنعت را از این نسل به نسل آینده منتقل کنیم. برای مردم قصد داریم از سران، یعنی مسئولان و مدیران دعوت کنیم تا از موزه ما دیدن کنند.

سرمایه‌گذاری خصوصی من، موسوم در حال احیا و بازاریاری شاورها، تحت نظر این اقدام می‌تواند اقدام مؤثری برای آورد صنعت لنج‌سازی به رونق دهد. با این اقدامات می‌توانیم پرونده‌ای تهیه و به پیوستگو برای ثبت جهانی در کام بعد وزارت میراث و سازمان بنادر نیز باید از ما حمایت کنند. تسهیلات کمپوهای برای ساختن این شناورها از جمله تا بتوانیم کارگاه‌های بیشتر را در گوران احیا کنیم. زمانی که لنج‌سازی رونق بگیرد، مردم بومی و فعالان این صنعت، هر چندتونه برای تأمین نیروی انسانی مورد نیاز، مردم بومی را استخدام کنند و آنها نیز بعد از چند سال کارگری زیرسدت استاد، این هنر را یاد می‌گیرند. با این اقدامات خواهیم توانست این صنعت را از این نسل به نسل آینده منتقل کنیم. برای مردم قصد داریم از سران، یعنی مسئولان و مدیران دعوت کنیم تا از موزه ما دیدن کنند.

سرمایه‌گذاری خصوصی من، موسوم در حال احیا و بازاریاری شاورها، تحت نظر این اقدام می‌تواند اقدام مؤثری برای آورد صنعت لنج‌سازی به رونق دهد. با این اقدامات می‌توانیم پرونده‌ای تهیه و به پیوستگو برای ثبت جهانی در کام بعد وزارت میراث و سازمان بنادر نیز باید از ما حمایت کنند. تسهیلات کمپوهای برای ساختن این شناورها از جمله تا بتوانیم کارگاه‌های بیشتر را در گوران احیا کنیم. زمانی که لنج‌سازی رونق بگیرد، مردم بومی و فعالان این صنعت، هر چندتونه برای تأمین نیروی انسانی مورد نیاز، مردم بومی را استخدام کنند و آنها نیز بعد از چند سال کارگری زیرسدت استاد، این هنر را یاد می‌گیرند. با این اقدامات خواهیم توانست این صنعت را از این نسل به نسل آینده منتقل کنیم. برای مردم قصد داریم از سران، یعنی مسئولان و مدیران دعوت کنیم تا از موزه ما دیدن کنند.

سرمایه‌گذاری خصوصی من، موسوم در حال احیا و بازاریاری شاورها، تحت نظر این اقدام می‌تواند اقدام مؤثری برای آورد صنعت لنج‌سازی به رونق دهد. با این اقدامات می‌توانیم پرونده‌ای تهیه و به پیوستگو برای ثبت جهانی در کام بعد وزارت میراث و سازمان بنادر نیز باید از ما حمایت کنند. تسهیلات کمپوهای برای ساختن این شناورها از جمله تا بتوانیم کارگاه‌های بیشتر را در گوران احیا کنیم. زمانی که لنج‌سازی رونق بگیرد، مردم بومی و فعالان این صنعت، هر چندتونه برای تأمین نیروی انسانی مورد نیاز، مردم بومی را استخدام کنند و آنها نیز بعد از چند سال کارگری زیرسدت استاد، این هنر را یاد می‌گیرند. با این اقدامات خواهیم توانست این صنعت را از این نسل به نسل آینده منتقل کنیم. برای مردم قصد داریم از سران، یعنی مسئولان و مدیران دعوت کنیم تا از موزه ما دیدن کنند.

instagram:sharghdaily1

twitter:sharghdaily

youtube:sharghdaily

Telegram:SharghDaily

aparat:tasvirshargh

www.sharghdaily.com

اگر می‌خواهید مطالب این کانال را در شبکه‌های اجتماعی خود به اشتراک بگذارید، لطفاً از لینک‌های زیر استفاده کنید.

دانشگاه‌های درباره صنعت کشتی‌سازی ویژه دانشجویمان کشتی‌سازی، لنج‌سازی بیش از صد سال در ایران قدمت دارد اما کسی درباره آن اطلاعات چندانی ندارد. آقای فرخوس کلانر، رئیس شبکه جهانی گردشگری ایکوموس، مشاور ما در این پروژه بود. هارا خان نیز مشاور ما در این پروژه بود. سارا شهابی، دبیرانر شبکه میکروسافت، همکاری ما را طراحی کردند. آقای مجتبی عبودی از شیراز که الان دومی زندگی می‌کنند، وبسایت پروژه را داوطلبانه آماده کرد. همه اینها به عشق حمایت از این صنعت در کنار من آمدند و ایس طرح محتوایی را برای این پروژه آماده کردند. این همان کار تیمی است که از زائنی‌ها یاد گرفتیم و به آن از اکنون نیازمند تیمی است که مدیریت فعالیتینگ این پروژه را برعهده بگیرد و آن را به سرمایه‌گذاران معرفی کند. آقای مردم ایران یا ۱۰ هزار تومان در این پروژه شرکت کنند. بیش از ۹۰۰ هزار دلار سرمایه برای این طرح جمع‌آوری می‌شود.

از کتاب‌هایی که نوشته می‌شود، یکدیگر درباره صنعت لنج‌سازی است. یک فیلم مستند نیز درباره مراحل ساخت کشتی تولید خواهد شد. قرار است چهار کارگروه در استان‌های خوزستان، بوشهر، هرمزگان و بیلوچستان تشکیل شود که هرکدام مدیریت بخشی را بر عهده دارند. وبسایتی ما به سندان نیز ایجاد کرده‌ام که افراد بومی بنادر می‌توانند اطلاعات مربوط به بازگاده خود را از آن تکمیل کنند. همچنین برای روایت داستان‌های بادبانی ایران را احیا کنیم که بتوانیم سفرهای زیاده‌روی را که به مقصدشان هند و آفریقا بودند، احیا کنیم. در اقدامات بعدی می‌توانیم طرح نهایی و زیرساخت‌های پروژه را نهایی کنیم. سپس می‌توانیم سرمایه‌گذاران را ترغیب کنیم که سرمایه‌گذاری خود را در این پروژه سرمایه‌گذاری کنند. همچنین برای روایت داستان‌های بادبانی ایران را احیا کنیم که بتوانیم سفرهای زیاده‌روی را که به مقصدشان هند و آفریقا بودند، احیا کنیم. در اقدامات بعدی می‌توانیم طرح نهایی و زیرساخت‌های پروژه را نهایی کنیم. سپس می‌توانیم سرمایه‌گذاران را ترغیب کنیم که سرمایه‌گذاری خود را در این پروژه سرمایه‌گذاری کنند. همچنین برای روایت داستان‌های بادبانی ایران را احیا کنیم که بتوانیم سفرهای زیاده‌روی را که به مقصدشان هند و آفریقا بودند، احیا کنیم. در اقدامات بعدی می‌توانیم طرح نهایی و زیرساخت‌های پروژه را نهایی کنیم. سپس می‌توانیم سرمایه‌گذاران را ترغیب کنیم که سرمایه‌گذاری خود را در این پروژه سرمایه‌گذاری کنند. همچنین برای روایت داستان‌های بادبانی ایران را احیا کنیم که بتوانیم سفرهای زیاده‌روی را که به مقصدشان هند و آفریقا بودند، احیا کنیم. در اقدامات بعدی می‌توانیم طرح نهایی و زیرساخت‌های پروژه را نهایی کنیم. سپس می‌توانیم سرمایه‌گذاران را ترغیب کنیم که سرمایه‌گذاری خود را در این پروژه سرمایه‌گذاری کنند. همچنین برای روایت داستان‌های بادبانی ایران را احیا کنیم که بتوانیم سفرهای زیاده‌روی را که به مقصدشان هند و آفریقا بودند، احیا کنیم. در اقدامات بعدی می‌توانیم طرح نهایی و زیرساخت‌های پروژه را نهایی کنیم. سپس می‌توانیم سرمایه‌گذاران را ترغیب کنیم که سرمایه‌گذاری خود را در این پروژه سرمایه‌گذاری کنند. همچنین برای روایت داستان‌های بادبانی ایران را احیا کنیم که بتوانیم سفرهای زیاده‌روی را که به مقصدشان هند و آفریقا بودند، احیا کنیم. در اقدامات بعدی می‌توانیم طرح نهایی و زیرساخت‌های پروژه را نهایی کنیم. سپس می‌توانیم سرمایه‌گذاران را ترغیب کنیم که سرمایه‌گذاری خود را در این پروژه سرمایه‌گذاری کنند. همچنین برای روایت داستان‌های بادبانی ایران را احیا کنیم که بتوانیم سفرهای زیاده‌روی را که به مقصدشان هند و آفریقا بودند، احیا کنیم. در اقدامات بعدی می‌توانیم طرح نهایی و زیرساخت‌های پروژه را نهایی کنیم. سپس می‌توانیم سرمایه‌گذاران را ترغیب کنیم که سرمایه‌گذاری خود را در این پروژه سرمایه‌گذاری کنند. همچنین برای روایت داستان‌های بادبانی ایران را احیا کنیم که بتوانیم سفرهای زیاده‌روی را که به مقصدشان هند و آفریقا بودند، احیا کنیم. در اقدامات بعدی می‌توانیم طرح نهایی و زیرساخت‌های پروژه را نهایی کنیم. سپس می‌توانیم سرمایه‌گذاران را ترغیب کنیم که سرمایه‌گذاری خود را در این پروژه سرمایه‌گذاری کنند. همچنین برای روایت داستان‌های بادبانی ایران را احیا کنیم که بتوانیم سفرهای زیاده‌روی را که به مقصدشان هند و آفریقا بودند، احیا کنیم. در اقدامات بعدی می‌توانیم طرح نهایی و زیرساخت‌های پروژه را نهایی کنیم. سپس می‌توانیم سرمایه‌گذاران را ترغیب کنیم که سرمایه‌گذاری خود را در این پروژه سرمایه‌گذاری کنند. همچنین برای روایت داستان‌های بادبانی ایران را احیا کنیم که بتوانیم سفرهای زیاده‌روی را که به مقصدشان هند و آفریقا بودند، احیا کنیم. در اقدامات بعدی می‌توانیم طرح نهایی و زیرساخت‌های پروژه را نهایی کنیم. سپس می‌توانیم سرمایه‌گذاران را ترغیب کنیم که سرمایه‌گذاری خود را در این پروژه سرمایه‌گذاری کنند. همچنین برای روایت داستان‌های بادبانی ایران را احیا کنیم که